

nhw'n edrych yn garedig, a'i bochau pinc. Ond y peth ro'n i'n ei hoffi orau amdani oedd y ffordd roedd ei gwallt melyn hir hi'n chwyrlio o gwmpas yn y gwynt o dan ei het. 'Bydd Ahmet yn mwynhau hwnna ar ei ffordd adref.'

Nodiais fy mhen a rhedeg 'nôl at Josie, Tom a Michael, oedd yn aros amdana i. Ro'n i'n teimlo'n hapus dros ben am fod Mrs Khan wedi gwenu arna i gyda phob darn o'i hwyneb ac roedd hi wedi wincio arna i hefyd – fel y byddai Dad yn arfer gwneud pan oedd e'n meddwl 'mod i wedi gwneud rhywbeth da, neu pan fyddai e'n tynnu coes Mam. Pan fydda i'n fawr, dwi'n mynd i wincio ar bobl fel roedd e'n arfer gwneud a bydda i'n gwneud i bobl deimlo'n arbennig hefyd. Ac wrth i ni fynd adref, penderfynais 'mod i'n mynd i roi cymaint o wincs ag y gallwn yfory i'r bachgen newydd, bob tro y byddai e'n edrych arna i.

Wincio Bob Gafael

Y diwrnod nesaf, a'r diwrnod wedyn, a'r diwrnod ar ôl hwnnw, dyma fi'n gwenu ar y bachgen newydd a rhoi winc gyfeillgar iddo fe, mor aml ag y gallwn i. Fy nod oedd rhoi o leiaf bedwar deg o wincs iddo bob dydd, am fod Mam yn dweud mai dyna faint sydd ei angen ar bawb, ond ar ôl tipyn, roedd fy aeliau'n dechrau teimlo'n rhyfedd. Ro'n i'n gallu dweud bod y bachgen newydd yn meddwl fod hyn yn ddiddorol am ei fod e wedi stopio edrych ar bawb arall, ac roedd e'n edrych arna i drwy'r amser. Ond gwelodd Michael fi'n ceisio wincio â'r ddwy lygad, un ar ôl y llall, a dweud 'mod i'n edrych fel pe bai angen gweld doctor arna i. Y rheswm wnaeth e ddweud hynny yw 'mod i ddim yn gallu wincio crystal â'r llygad chwith ag yr ydw i â'r llygad

dde. Felly penderfynais roi'r gorau i winicio drwy'r amser.

Yr wythnos honno, roedd Mrs Khan yn ein dysgu am ffotosynthesis a chafodd pob un ohonom ni botyn bach â hedyn ynddo fe i ofalu amdano. Roedd pawb wedi cyffroi, oherwydd dywedodd hi y byddai gwobr i'r un oedd wedi tyfu'r planhigyn gorau. Cafodd y bachgen newydd un, hyd yn oed, a dwi'n meddwl fod hynny wedi'i wneud e'n hapus am ei fod yn edrych arno drwy'r amser. Gwnes i drïo sibrwd llawer o eiriau calonogol fel 'enfys' a 'popcorn' a 'malws melys' wrth fy mhlanhigyn i, oherwydd dwi wedi darllen rywle bod planhigion yn tyfu'n gynt os ydych chi'n dweud wrthyn nhw am bethau hapus. Do'n i erioed wedi ennill gwobr o'r blaen. Ddim hyd yn oed yn y ffair. Ro'n i'n meddwl y gallwn i ennill y tro hwn, pe bawn i'n trio'n galed iawn ac yn dal ati i siarad â'r planhigyn. Ac os na fyddwn i'n ennill, wel, byddwn eisïau i'r bachgen newydd ennill, oherwydd roedd e fel pe bai e wir yn hoffi'r planhigyn hwnnw.

Ond ro'n i'n gofidio am Brendan-y-Bwli-Brooker. Fe yw Bwli'r Dosbarth. Mae ei fochau e'n goch drwy'r amser, am ei fod e'n treulio'r rhan fwyaf o'i amser yn

rhedeg ar ôl unrhyw un sy'n llai na fe ar y buarth. Dyw e ddim yn glyfar iawn ac mae e'n casáu unrhyw un sy'n glyfar. Os oes unrhyw un yn cael y marc uchaf yn y dosbarth neu'n ennill gwobr, bydd e'n ceisio eu bwrw nhw pan fyddai hi'n amser mynd adref. Sylwais arno'n edrych ar blanhigyn Ahmet ac yn culhau ei lygaid, fel mae e'n gwneud bob amser pan fydd e'n meddwl am rywbeth cas i'w wneud. Do'n i ddim yn hoffi hynny o gwbl.

Ei dric mwyaf arferol yw eich baglu chi â'i droed. Mae e hefyd yn hoffi tipio eich hambwrdd cinio wrth iddo fe gerdded heibio, nes bod eich bwyd yn rhedeg i lawr eich brest fel melynwy. Mae e wedi gwneud hynny i fi sawl tro. Weithiau bydd e'n cael ei ddal. Ond fel arfer fydd e ddim. A hyd yn oed pan fydd e'n cael ei ddal, dyw e ddim yn cael cosb aros ar ôl ysgol.

Mae'r rhan fwyaf o athrawon yn ei hoffi, yn ôl pob golwg. Y rheswm am hynny efallai yw ei fod e'n edrych fel un o'r bechgyn hynny sy'n canu mewn côr eglwys ar y teledu pan fydd e'n gwenu. Roedd Mr Thompson yn arfer ei alw'n 'rasgal' – a rhaid bod hwnnw'n air da am ei fod e'n rhoi winc i Brendan-y-Bwli ac yn ei daro'n gyfeillgar ar ei gefn a gadael iddo redeg i ffwrdd eto bob

tro y byddai'n dweud y gair. Roedd hynny'n gwneud i bawb arall yn y dosbarth – pawb ond Liam a Chris, unig ffrindiau Brendan-y-Bwli – ei gasâu e hyd yn oed yn fwy. Mae hŷl yn oed y bwlis yn y dosbarthiadau uwch yn meddwl ei fod e'n annifyr. Rhyfedd fod bwlis ddim yn hoffi bwlis eraill. Efallai bod y bwlis eraill yn eu stopio nhw rhag teimlo'n sbesial. Ond yn yr ysgol mae pawb yn gwybod pwy yw'r bwlis, a phwy maen nhw'n hoffi'u bwlio, a sut dyw'r un bwlis ddim yn cael mynd ar ôl yr un person. Mae'n system ryfedd. Ond dyna'r rheolau, ac mae pawb yn glynu wrthyn nhw. Hyd yn oed yr athrawon.

Ond mae Mrs Khan yn wahanol.

Dyw hi ddim fel petai hi'n hoffi Brendan-y-Bwli gymaint â'r athrawon eraill. Mae hi'n ei wyllo drwy'r amser, a byth ers i ni ddod i'w dosbarth hi, mae e wedi bod yn ofalus i beidio â gwneud dim byd pan fydd hi o gwmpas. Ond dwi'n mynd i ddal ati i gadw llygad arno fe.

Yn fuan ar ôl i'r bachgen newydd ymuno â'n dosbarth ni, dechreuodd llawer o straeon amdano fynd o gwmpas yr ysgol fel gêm hud o basio'r parsel.

Roedd y rhan fwyaf o bobl yn credu Jennie ac yn

dweud bod yn rhaid bod y bachgen newydd yn beryglus, a dyna pam ei fod e byth yn cael mynd mas. Ond wedyn dechreuodd ambell un arall ddweud fod ganddo fe haint oedd yn hawdd iawn ei ddal, a dyna'r rheswm go iawn pam nad oedd neb i fod i siarad ag e. Cafodd Clarissa gymaint o ofn y stori am yr haint nes iddi ddechrau trio eistedd mor bell i ffwrdd oddi wrtho ag y gallai hi heb godi o'i chadair. Unwaith, pwysodd drosodd mor bell nes iddi gwympo'n glatsh ar y llawr! Wnaeth hi ddim pwyso drosodd hanner cymaint ar ôl hynny, ond byddai hi'n codi'i breichiau neu'n defnyddio llyfr gwaith fel sgrin bob amser.

Do'n i ddim yn meddwl fod y bachgen newydd yn edrych yn beryglus o gwbl, nac yn edrych fel pe bai ganddo haint marwol, felly y stori oedd yn swmio fwyaf credadwy i fi oedd ei fod e'n dod o deulu cyfoethog dros ben, a bod ei rieni wedi'i anfon i'n hysgol ni yn ddirgel er mwyn ei arbed rhag cael ei herwgipio. Mae Michael yn dweud na fydd herwgipwyr yn dod i'n hysgol ni i edrych amdano fe am nad yw hon yn ardal posh iawn, ac roedd Tom yn cytuno. Dywedodd e fod ei frodyr hŷn wedi dweud, ar ôl iddyn nhw symud o America, bod yn rhaid eu bod nhw'n dlawd nawr, am

eu bod nhw'n mynd i fyw ym Mhen Tlawd Llundain, nid y Pen Cyfoethog. Do'n i ddim wir yn deall beth oedd e'n meddwl, oherwydd does dim pen gan Lundain. Ar y map, mae'n edrych fel blob o jam sydd wedi sarnu.

Ro'n i eisiau gofyn i'r bachgen newydd oedd y stori am yr herwigpwy'r yn wir, ac oedd angen i ni fod yn warchodwyr iddo fe. Ond roedd e'n dal i wneud ei holl wersi ar ei ben ei hun, a byddai e'n diflannu bob amser egwyl ac amser cinio, felly doedd neb heblaw am Clarissa'n gallu siarad ag e. A doedd hi ddim eisiau gwneud! Gwnes fy ngorau glas i drio dal ei lygad er mwyn gallu gwenu a sibrdw 'helô', ond gwnaeth Mrs Khan fy nal i a dweud y dylwn dalu sylw i'r gwaith.

Y tro nesaf dyma fi'n trio anfon nodyn siâp awyren bapur ato fe - dwi'n dda am eu gwneud nhw - ond hedfanodd ar gam a glanio ar ben Nigel. Mae e'n glapiwr, ac aeth i ddweud wrth Mrs Khan ar unwaith. Dwi ddim yn hoffi clapwyr am eu bod nhw fel petaen nhw'n hoffi cael pobl i drafferth yn fwy na dim byd arall yn y byd, ac mae ganddyn nhw wên ar eu hwynebaw bob tro y byddan nhw'n gwneud. Daeth Mrs Khan a mynd â'r nodyn, a'i ddarllen yn dawel. Ysgydodd ei phen arna i, ond dwi'n meddwl ei bod hi'n meddwl fod

y darlun wnes i'n ddoniol oherwydd daeth siâp gwyn fechan fach i'w cheg, a dim ond fi oedd yn gallu'i gweld. Er mod i ddim wedi cael stôr, ro'n i'n gwybod y byddai hi'n rhy beryglus i anfon rhagor o negeseuon drwy 'post awyr'. Yn enwedig gyda chlapwyr o gwmpas.

Y diwrnod nesaf, amser chwarae, penderfynodd Josie, Tom, Michael a fi ddilyn y bachgen newydd i weld ble roedd e'n mynd. Ond daliodd Mrs Khan ni'n ei ddilyn e drwy'r coridorau a dweud wrth y pedwar ohonom am beidio â gwneud hynny eto. Doedd hi ddim yn grac, ond dywedodd fod angen i'r bachgen newydd gael ei 'Neilltuo' am ychydig mwy o amser, ac mai er ei les ei hun roedd hynny, felly dyma ni'n addo peidio â'i ddilyn eto.

'Beth yw ystyr "Neilltuo"?' gofynnodd Josie pan oedden ni 'nôl ar y buarth. Doedd neb yn gwybod yn iawn, ddim hyd yn oed Michael, er iddo fe ddweud ei bod hi'n swnio fel pe bai angen i'r bachgen newydd gael triniaeth breifat fel rhywun sâl iawn mewn ysbyty, felly efallai ei fod e'n dioddef o haint wedi'r cyfan.

Ond cyn hir fel wnaethon ni ddysgu ystyr go iawn y gair Neilltuo, a pham fod cymaint o angen hwnnw ar y bachgen newydd.